

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/340/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616206593
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7616206593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu G. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX/XXX, A., právne zast. JUDr. Jánom Burocim, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, proti žalovanému E. W. Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 16C 92/2016-64 z 27.3.2017 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.847,36 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.847,36 € od 1.1.2016 do zaplattenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1.847,36 € spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania od 1.1.2016 do zaplattenia. Skutkovo žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli dňa 12.7.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300039766, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 850,- € a po pravidelných úhradách následne v septembri 2013 bol žalobcovi vyplatený revolving vo výške 461,69 €, celkovo tak žalobca prijal od žalovaného sumu 1.311,69 €. Žalobca z uvedeného zmluvného vzťahu zaplatil žalovanému sumu 3.159,05 €. Žalobca ďalej uviedol, že úrok z úveru bol až 70,01 % ročne, a takéto dojednanie považoval v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) za priečiace sa dobrým mravom, teda za neplatné. Bezdôvodné obohatenie si žalobca uplatnil ako rozdiel medzi zaplattenou sumou vo výške 3.159,05 € (41 splátok po 77,05 €) a poskytnutým úverom vo výške 1.311,69 €.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa ust. § 52, § 53, § 54 OZ, ust. § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere, uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení OZ, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. Konštatoval, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. a z uvedeného dôvodu sa zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods.

1 za bezúročný a bez poplatkov. Za neprimeranú posúdil súd prvej inštancie v predmetnej zmluve RPMN, dojednanú vo výške 70,01 %, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a je absolútne neplatná v zmysle ust. § 39 OZ. Rovnako za bezúročný a bez poplatkov považoval súd prvej inštancie predmetný úver z dôvodu, že v zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd uviedol, že žalovaný nepreukázal, kedy sa mal žalobca dozvedieť o tom, že sa žalovaný na jeho úkor obohacuje, preto nepovažoval žalobcom uplatnený nárok, ani čo do sumy 462,21 € za premlčaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd vyhovel žalobe a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.847,36 €. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu a žalobu zamietol, alebo aby zrušil rozsudok v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnomu záveru z dôvodu, že nevychádzal z definície pojmu „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 12.7.2011. Rovnako sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie týkajúcimi sa posúdenia výšky úrokovej sadzby, ktorú vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že úverová zmluva, akou je aj zmluva uzavretá medzi účastníkmi sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka, preto na uzavretú zmluvu sa môžu použiť len tie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2011 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Za nezákonný považuje odvolateľ postup súdu, ktorým na posudzovanie výšky odplaty odmietol použiť ust. § 53 ods. 6 OZ s odôvodnením, že takéto porovnávanie by zahrňovalo aj údaje od subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané, až úžernícke úroky, čo by bolo v rozpore s právnou úpravou vzťahujúcou sa na ochranu spotrebiteľa. Podľa odvolateľa, do kompetencie súdu nepatrí posudzovať, že niektorú právnu normu nemožno použiť pre rozpor s inou právnou úpravou.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nesúhlasil s tvrdením, že na prejednávajúcu vec sa majú použiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Naďalej trval na svojich vyjadreniach, že odplata za poskytnutý úver odporuje dobrým mravom, nakoľko predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje priemernú ročnú úrokovú sadzbu 70,01 %. Rovnako za odporujúce dobrým mravom považuje aj poplatky, ktoré mu ako spotrebiteľovi neprinášajú žiadne výhody a reálne služby.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.7.2018 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

8. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade

ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

10. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

12. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnej závere, pokiaľ posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

16. Vychádzajúc z obsahu spisu v danej veci súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetného úveru ako bezúročného a bez poplatkov správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy právneho vzťahu sporových strán z úverovej zmluvy. Žalobca uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, zmluvy o revolvingovom úvere, kde na jednej strane vystupoval žalobca ako spotrebiteľ a na druhej strane žalovaný ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Bolo preto dôvodné na daný právny vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 12.7.2011 ako lex specialis (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách. Právna

úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Táto zmluva vzhľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Z uvedených dôvodov správne postupoval súd prvej inštancie, ak na zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie normy obchodného práva.

17. Odvolací súd považuje za správny tiež postup súdu prvej inštancie, ktorým odplatu za poskytnutý úver podrobil skúmaniu z toho hľadiska, či táto nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a teda či nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 OZ. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že RPMN vo výške 70,01% je neprimeraná a dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom, a preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

18. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v čase uzavretia úverovej zmluvy bol zákaz neprimeraného úročenia stanovený v ust. § 53 ods. 6 OZ, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu ustanovenú vykonávacím predpisom, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Úroková sadzba (odplata) dohodnutá medzi stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.7.2011 však podstatne prevyšuje priemernú ročnú úrokovú mieru nákladov a najvyššiu prípustnú výšku odplaty pri obdobných spotrebiteľských úveroch obvykle požadovaných na finančnom trhu v tomto období, také dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu), a je preto neplatné pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom podľa ust. § 39 a § 53 ods. 6 OZ. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že aj podľa záverov súdnej praxe neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je len taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným komerčnými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011).

19. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.847,36 €, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, preto má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).